

Krist - kralj srca

miercuri, 17 ianuarie 2018

Papa Pio XI. uveo je 1925. godine svetkovinu Krista Kralja.

Ta se svetkovina slavi na posljednju nedjelju Crkvene godine, a već idu e nedjelje zapo inje vrijeme Došaš a i novi ciklus, nove Crkvene godine.

Krist, Kralj? Bilo je i prošlo je vrijeme monih monarhija. Za što treba slika Krista kao kralja? Nije li ta slika već dugo nadmašena? Je li Isus Krist veli anstven? Kako to da on stoji pred Pilatom, upraviteljem najmo nijeg vladara tadašnjega svijeta, rimskoga cara: kao zarobljenik, bespomožnik? Treba li on biti kralj? Pilat ga pita, ne podrugljivo, nego pošteno: “Ti li si židovski kralj? Pilat je puno toga saznao o njemu od židovskog naroda koji je ekao na obe anog kralja, na Mesiju koji ga je trebao osloboditi. I znao je kakav politički eksploziv sadrži ta nada.

Isus je odgovorio Pilatu s protupitanjem: “Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekaoše o meni? Neočekivano i mi sami stojimo pred Isusom, on i nama postavlja to pitanje: Želiš li stvarno sam znati, jesam li ja kralj? Ili samo ponavljaš govorkanja i priče koje o meni kruže? Pilat je zbog toga potpuno direktnog, osobnog pitanja prestrašen. On ga odbija: to se pitanje mene ne ti e! A ipak ga je pokrenulo. I pratit će ga cijeli život, loša savjest će ga mu iti: tada sam jednoga u Jeruzalemu osudio na smrt iako sam znao da je nevin. To pitanje postavlja Isus meni. Nisam tvoj dušmanin, tvoj diktator, nego kralj! Odbijaš li to pitanje? Ili kažeš da?

Dar je Duha u nama ako imamo ljubavi da smo mi njegovo kraljevstvo. Njegovo kraljevstvo neće biti opisano na zemljopisnoj karti. Njegovo kraljevstvo su ljudi, koje je on zarazio svojom istinom, kojima on daruje unutarnji okus za druge, u kojima Bog zapo inje životnu praksu ozdravljajuće budu nosti s ljudima. Isus je kralj bez države i bez vojnika, ali on nije kralj bez ljudi. To nisu ljudi koje je on sebi podložio, nego ljudi kojima je on vratio njihovo kraljevsko dostojanstvo i koje je on dobio kao prijatelje.

Što će se brojiti na dan ulazka pred kralja? Jednom će stvarno biti ozbiljno. Jednom svi mi moramo položiti ruke. Jednom dolazi dan obrauna. Dramatična finansijska kriza koja potresa cijeli svijet, razaranje aravajuće nam pokazuje da za sve jednom dolazi dan. Kuće od karata ne mogu trajno izdržati. Sruše se. Isto tako i sve druge špekulacije.

Ali ne radi se o tome na sudnjem danu. Ono što se na koncu nom суду broji nešto je drugo nego što se broji u svijetu. Tu se više ne radi o privrednom uspjehu ili neuspjehu, niti o politici koju možem, niti o društvenom priznanju. Da, što osobito iznenađuje, ne radi se ni o religioznim djelima, ni o pobožnosti, ni o crkvenoj korektnosti.

Isusov govor o Božjem sudu na kraju vremena pozna samo jednu mjeru za to očemu se konča no radi, jednu jedinu koja odlučuje o nebu i paklu, o blaženstvu ili суду: “Što god u iniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni u iniste!”

Samo jedno se broji: Jesmo li vidjeli nevolju bližnjega ili ne? Jesmo li je ublažili ili ne? Jesmo li skromno i jednostavno pomogli ili ne? Na sudnjem danu ne e se pitati o religiji, ni o rasi, bogatstvu ili slavi. Broji se jedino i samo ono što smo u inili siromasima.

Ova Isusova poruka ipak je iznena uju a. Jesu li se pobožni uzalud mu ili da žive pobožan život? Zna i li to da je jedan zao grešnik koji je u inio dobro siromasima ve spreman za nebo? Ho e li najve i registar grešnika kod suda Božjega biti izbrisani, ako su dali jesti gladnima, krov strancima?

Isus to no to kaže. I on to obrazlaže: Ovi siromasi, gladni i žedni, stranci i goli, bolesni i zatvorenici, svi su oni “moja bra a”, kaže Isus. I to što je njima dobrog u injeno, to je meni u injeno. Isus, brat svih nevoljnika! Tko njih prezire, prezire Isusa. Tko njima pomaže, susre e Isusa.

Ove Isusove rije i revolucionirale su svijet. One su jednostavnu ljubav prema bližnjemu uzdigle na najvišu mjeru. Po njima smo jednom biti mjereni. Odluka pada ve danas. Tamo gdje susre smo brata, sestru u nevolji.

Dr. theol. Davor Lucacela